

1855-08-09

AFSENDER

Georgia Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

København

Modtagersted:

Vordingborg, Iselingen

Omtalte personer:

H.C. Aggersborg

Magdalene Constantin-Hansen

Gitte Høyen

N.L. Høyen

Titus Schouw

Georgia Skovgaard

P.C. Skovgaard

Wilhelmine Skovgaard

Christine Stampe

Arkivplacering:

Mappe 7 nr. 05

DOKUMENTINDHOLD

Georgia Skovgaard er for nyligt hjemvendt fra Nysø Gods på Præstø. Hun blev søsyg på overfarten over Køge Bugt. Hun fortæller om haven, og at hun har haft besøg af sin bror, Titus Schouw. Hun har besøgt H.C. Aggersborg og hans familie.

TRANSSKRIFTION

Landskabsmaler Skovgaard

Asessor Aagaard

Iselinge

Vordingborg

-2-

Kjöbenhavn, den 9de August 1855

Min kjære lille Mand!

Det ender med, at jeg skal skrive, men jeg vil da haabe, at Brevet ikke meer end netop kan træffe Dig, for Du reiser jo dog Löverdag? Aa hvad, lille Mand, det maa Du endeligt, ogsaa for Dit Arbeides Skyld, tænke paa hvor megen Tid der spildes, jeg synes den maatte kunde anvendes bedre end til at gaa og vente paa at faa et Par Grene tegnede.

Saa skal jeg ogsaa sige Dig, fru Höyen skrev sidst at de haabede at træffe Fibiger endnu den 16de for ellers vilde Höyen tidligere hjem, men jeg tænker Du vil ogsaa gjerne se ham, og skjönt jeg slet ikke veed [overstreget: end] Andet end dette saa maa man jo deraf antage at det nu er Tiden hvori han er her.

Titus kom da i Torsdags, saa det var godt jeg tog imod; men trods mit Mod tilsøes brækkede jeg mig dog i Kjøgebugt, og jeg savnede Dig meget, for Opvartningen var saa daarlig saa jeg ikke kunde opdrive en Bakke.

Stampes og Onkels har været i Sverrig, i disse Dage er de her og spiser hos os idag; imorgen reiser de til Töllöse og Aedlersborg; i næste Uge kommer de igjen hertil og saa veed jeg ikke mere.

-3-

Jeg var inde hos Din Onkels igaar, de har det meget godt, og Mine var i Toppen af Kirsebærtræerne.

Vor Nerium staaer i fuldt Flor, udmærket smukt kan Du troe, naar den bare maa holde indtil Du kommer tilbage, jeg vilde saa gjerne vise Dig den, de andre Planter staaer ogsaa godt og er voxede i en forbavsende Grad.

Det er ikke videre morsomt at skulde have Fremmede, naar min lille Mand er borte, men hvad skal man sige til det, de gaaer jo paa Tour og saa sagde de at det var min Tour. Jeg fik tre Høns med fra Nysø saa de skal have Suppe med Boller paa Høns med Din gode [overstreget: ?] Dyppelse, Karbonade og Rødgrød.

Const er meget glad ved at Kaffen kan begynde igjen, for han har reent maattet staa sig fra denne, han har ellers arbeidet meget, og han saa ganske fornøiet ud syntes jeg igaar, nu skal vi see idag; han havde været meget lille for de havde taget Taget af Huset og saa havde det regnet ned til ham saa Vandet stod flere Tommer høit i hans Malerstue, Muserne havde lidt noget, og Tegningerne svømmede, men nu var Nøden forvunden.

-4-

Denne har af og til Feber, Magdalene har det ganske godt.

Ja! min Mand, nu er jeg rigtignok kjed af den Indretning, at have Huus og Hjem og ingen Mand det duer da slet ikke, men skal det vare længere end til Løverdag, saa gaaer jeg ud af mit gode Skind.

Du maa da endeligt hilse alle fra mig og takke for Vognen, da jeg sad der og bredte mig i den store Vogn med to Heste for forekom det mig grueligt urimeligt at jeg ikke at jeg ikke var kjørt med Niels, men behageligere var dette jo rigtignok.

Min Paraplui glemte jeg.

Din lille ulykkelige Kone.

København den 9de Aug
1855

Min kjære lille Mand!

Da ender med, at jeg skal skrive,
men jeg vil da se, at Brevet
ikke meer end netop kan bryde
Dig, for du sejer jo dog Løvenes?
Du kvad, lille Mand, det ma
De endelig, og se for D. t. Aabendes
Skjæb, tank paa hvor megen Tid
der gik Des, jeg synes den maatte
kunne anvendes bedre end til
at gaar og vente paa at faa et
Par Gens besæde.

Se, skal jeg ogsaa sige Dig, for Hjer
skues fjødt at de Maade at bryde
Sibiger endan den 16de for ellers
vi do Hjer stelligere hjem, men
jeg tænker Du vil ogsaa gaa for
ham, og sejer at jeg skal take
med ind Aaret end dette for
maa man jo deraf antage at
det er en Tiden hvori han er
her.

Så har den 16de Torsdags, for det var
godt jeg fik den; men Brevet mit had
ikke brøkkede jeg mig dog. Højeste
og jeg gav den Dig meget for opvart-
ningen var for daerlig for mig, ikke
kunne opdrive en Bække.

Kampes og Sæls har været. Sæm,
i alle Dage er de her og sejer har
os idag; imonger sejer de til Tillep
og Adersborg; i alle Dage kom
de og sejer her og sejer Tj. take man

Jeg har nu hos den Antikvitets- og
historiske Samling, og det meget godt, og der er
Tapper og Thorbjørnsen.

For at se, hvad der er i det, og
indmærket, hvilket den. Den
samt den, som er i det, og det
de kommer tilbage, jeg vilde
gjerne vide. Og den, der er i
den, er den, og den, og den
vilde i en anden, og den.

Det er ikke nok, men
at skal have den, og den
samt den, som er i det, og den
vilde i en anden, og den.
gaaer jo paa Toner og paa
det, at det er en Toner. Jeg
fik den, som er i det, og den
vilde i en anden, og den.
Hans med den, og den, og den
Karlens, og den, og den.

Det er meget glad ved at, og den
har begyndt, og den, og den
vilde i en anden, og den.
ellers arbejder meget, og den
gaaer jo paa Toner og paa
det, at det er en Toner. Jeg
fik den, som er i det, og den
vilde i en anden, og den.
Hans med den, og den, og den
Karlens, og den, og den.

Dans her af og til. Fæder, May Selens
har det ganske godt.

Ja min skind, som er jeg rig-
tigt nok fjerd af den. Indretning,
at dans den og den og ingen;
skind det ene og det andet, men
skal det være dansen end til dans
dag i den gamle jeg i af mit gode
thun.

Da man da endeligt kan alle
for mig og ikke for sig selv,
da jeg sad der og brødte mig i
den store lagn med to Hæder for
forekom det mig ganske uvan-
ligt at jeg ikke var borte om 9
ure, men bevidstløst var
det jo rigtigt nok.

Min Skind glæmte jeg.

Den lille uheldige Rose.